

Dosarul nr. 2ra-1781/18

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) A. Donos

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ana Verenco și Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” în interesele Anei Verenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” împotriva Anei Verenco cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

și acțiunea reconvențională înaintată de Ana Verenco și Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” în interesele Anei Verenco împotriva Societății pe Acțiuni „CET-Nord” cu privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Ana Verenco și Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2016 SA „CET-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Verenco cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 26 septembrie 2002 apartamentul nr. 49 din str. B. Larisa, 8 a fost deconectat integral de la sistemul central de încălzire (actul de deconectare nr. 1100 din 26 septembrie 2002).

În cazul deconectării integrale de la sistemul central de încălzire, consumatorul achită plata pentru pierderile normative de energie termică, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011, anexa nr. 7, p. 8-2.

În perioada 1 noiembrie 2013 - 1 mai 2016 pierderile normative au constituit 4278,60 lei, calculul fiind efectuat în mărime de 20%.

Referitor la apartamentul pârâtei există deja trei hotărâri judecătorești privind încasarea datoriei pentru energia termică.

În rezultatul neachitării la timp a sumelor calculate pentru energia termică în perioada 1 noiembrie 2013 - 1 mai 2016 s-a format o datorie în sumă de 4278,60 lei.

La 12 iulie 2016 SA „CET-Nord” s-a adresat cu o pretenție în adresa pârâtei solicitând achitarea datoriei, însă pretenția a fost lăsată fără atenție.

La 17 noiembrie 2017, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul SA „CET-Nord” a depus cerere de modificare a cerințelor, menționând că prin hotărârea Judecătoriei Bălți s-a anulat avizul de plată pentru luna septembrie 2015.

Prin urmare, SA „CET-Nord” a solicitat încasarea de la Ana Verenco a datoriei pentru pierderile normative de energie termică, în perioada 2015-2016, în sumă de 1493 de lei și a taxei de stat în mărime de 270 de lei.

La 3 mai 2017 Ana Verenco și Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” în interesele Anei Verenco, au înaintat acțiune reconvențională împotriva SA „Cet-Nord”, solicitând încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reconvenționale au indicat că, acțiunea inițială depusă de SA „Cet-Nord” a adus-o pe Ana Verenco într-o stare de șoc și i-a cauzat un prejudiciu emoțional care constă din suferințe psihice, limitarea și lipsirea temporară de anumite drepturi, precum și alte suferințe psihice similare.

Totodată, consideră că Ana Verenco este privată de dreptul de a se folosi de proprietatea sa, exprimată în surse financiare.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „CET-Nord” împotriva Anei Verenco.

S-a încasat de la Ana Verenco în beneficiul SA „CET-Nord”, datoria pentru pierderile normative energie termică în sumă de 1493 lei, pentru perioada 1 octombrie 2015 - 1 mai 2016 și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 270 lei.

S-a respins acțiunea reconvențională depusă de Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” și Ana Verenco împotriva SA „CET-Nord”, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 27 decembrie 2017, Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” și Ana Verenco au declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Ana Verenco și Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central.

În motivarea soluției, instanțele inferioare de judecată au reținut că apartamentul Anei Verenco este situat într-un bloc locativ format din nouă etaje și cuprinde elementele constructive pentru calcularea pierderilor normative de

energie termică prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, cu modificările ulterioare.

Astfel, instanțele au conchis că SA „CET-Nord” este îndreptățită să pretindă plata pentru pierderile normative de energie termică în baza calculului și facturilor eliberate în acest sens.

La 7 iulie 2018, prin intermediul oficiului poștal (vol. II, f.d. 5) de Ana Verenco și Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” în interesele Anei Verenco au declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, a exprimat dezacordul cu decizia contestată, susținând în esență că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și a apreciat eronat circumstanțele care a importanță pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost recepționată de către recurenți la 28 iunie 2018.

Din aceste considerente, recursul declarat la 7 iulie 2018, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Ana Verenco și Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” în interesele Anei Verenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ana Verenco și Asociația Obștească „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” în interesele Anei Verenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari